

RESSÒ DE LA PARAULA

EL LLIBRE DE LA VIDA (IV)

Pentecosta

Si la nostra vida és com una pàgina en blanc, dues mans van omplint tots els seus espais buits amb un relat cada vegada més extens i apassionant: la mà de Déu, el seu Esperit, i la nostra mà, guiada per la nostra llibertat. Aquest relat comença en el moment en què vam creure i vam ser batejats. Les dues mans són certament desiguals, però cap de les dues anul·la l'altra. Quin serà el resultat, quan les nostres mans es deixin portar per la de l'Esperit? Justament en això consisteix la santedat.

Recordem dues grans místiques, cercadores, des de la seva conversió, de l'amor de Déu en Jesucrist: santa Àngela de Foligno i santa Teresa d'Àvila. Ambdues van escriure el seu «Llibre de la vida». Àngela de Foligno, laica franciscana del segle XIII, canoïtzada pel papa Francesc al 2013. La seva obra en dues grans parts, el *Memorial* i les *Instruccions*, conté l'itinerari vital de la santa des de la seva conversió, en recerca amorosa de la humanitat de Crist, la seva unió i identificació amb Ell. Descriu una trajectòria marcada per la pobresa, el sofriment, la llum i el goig, que assaonaven la seva existència. Al seu voltant es va formar un cercle de deixebles.

De manera semblant escriu santa Teresa d'Àvila el seu «Llibre de la vi-

Santa Àngela de Foligno i santa Teresa d'Àvila

da» (o simplement «La Vida»). Una espècie de miracle en la comunicació, consistent a posar la bellesa del llenguatge humà al servei de la bellesa del misteri viscut. Com diu un gran especialista en la seva teologia, «era un fruit agònic per posar nom a allò innombrable, pont treballósament construït cap a la llum». El llibre de la seva vida, venia a ser el llibre de la vida, és a dir, el llibre en el qual es descriu el camí cap a la plenitud d'amor en Jesucrist.

És molt important descobrir la semblança dels camins de totes dues dones, perquè palesa la idea de la constant «gramàtica» de Déu, de la se-

va manera d'obrar en cadascú i en la història.

El resultat de l'escriptura sempre és original; no hi ha una vida exactament igual a una altra. Però la gramàtica de Déu, podem dir, la manera com escriu l'Esperit Sant en la nostra pàgina en blanc, obeeix a unes constants essencials, que es repeteixen. No és estrany, ja que procedeixen del model de tota vida cristiana, que va ser Jesús de Natzaret... Jesucrist és el Verb-Camí-Veritat-Vida: no hem de fer cap altra cosa que viure'l a Ell. L'Esperit Sant és l'Esperit de Crist i el seu llenguatge és el mateix, en Ell i en nosaltres. Més encara: en nos-

altres només és de Déu el que podria ser de Jesucrist.

Així doncs, assenyallem algunes de les constants de la gramàtica de Déu:

- Sempre demana creure en Jesucrist i estimar-lo absolutament. El tracte d'amor directe amb Ell mai no deixa de ser el centre, on nien i viuen uns altres amors.
- Sempre tracta en comunió de germans, mai en solitari.
- Sempre crida a integrar el sofriment com a element fonamental vinculat a l'amor.
- Sempre segueix els camins de pobresa, la que radica en el cor, i és manifestada en signes externs.
- Sempre desencadena una irradiació d'alegria i d'amor humà al seu voltant.
- Sempre fuig de les mitjanies i cerca les opcions radicals i profundes.
- Sempre treu de la prostració mitjançant el perdó i l'esperança.

I moltes altres constants de la seva gramàtica... Què pot impedir que cadascun de nosaltres escriguem el nostre propi «Llibre de la vida»? Més encara, ¿no serà una obligació escriure'l, tot i que només sigui amb fets i paraules?

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Per donar al misteri pasqual la seva plenitud

Tots estem cridats a participar de la mort i de la resurrecció del Senyor que Ell va viure com a primícia de tots els germans. Aquesta és l'obra de la nostra redempció. Avui, entre nosaltres i arreu del món, les persones vivim, ens relacionem, prenem decisions. Aquestes poden ser d'amor, de justícia, de servei després i senzill, o bé poden ser d'egoisme i de violència. És la nostra manera, diària, amagada i viva de participar d'Aquell que es va donar fins a la mort i trobà així la vida, o de rebutjar la nostra comunió amb Ell. Aquesta participació no és màgica ni automàtica. Per realitzar-la Déu ens envia el seu Esperit

de Veritat i d'Amor. La seva obra és amagada, silenciosa, en el cor de cada persona, de cada grup, d'aquí i d'arreu. L'Esperit ens il·lumina i ens vivifica. Ell ens porta a entendre en el cor la veritat de l'amor i de la pau. És el que ens fa veure clar què és el que compta, quina és la veritat de la vida. En totes les circumstàncies de la nostra vida ens inclina a entendre que la Veritat de la vida és l'amor, la pau, el perdó, i no l'egoisme o la venjança. És la llum interior que ens fa dir: malgrat totes les injustícies i les barbaritats humanes, la Veritat és estimar, perdonar, buscar la justícia i el bé. A vegades l'acció de l'Espe-

rit és un impuls suau a veure clar la necessitat de l'amor i el perdó, a vegades és un xoc fort i dolorós perquè no deixar-se portar pels propis interessos no és agradable ni fàcil. Aquesta il·luminació interior sobre la veritat de la vida pot tenir lloc en una decisió senzilla de les nostres relacions diàries però no és un fet anecdòtic; és un pas nou en l'àmbit de la vida nova. És l'obra de l'Esperit, que porta a plenitud en cada persona, en cada decisió, el misteri pasqual del Senyor en nosaltres.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

EL LIBRO DE LA VIDA (IV)

Pentecostés

Si nuestra vida es como una página en blanco, dos manos van llenando todos sus espacios vacíos con un relato cada vez más extenso y apasionante: la mano de Dios, su Espíritu, y nuestra mano, guiada por nuestra libertad. Ese relato comienza en el momento en que creímos y fuimos bautizados. Las dos manos son ciertamente desiguales, pero ninguna de las dos anula a la otra. ¿Cuál será el resultado, cuando nuestras manos se dejen llevar por la del Espíritu? Justamente en eso consiste la santidad.

Recordamos dos grandes místicas, buscadoras, desde su conversión, del amor de Dios en Jesucristo: santa Ángela de Foligno y santa Teresa de Ávila. Ambas escribieron su «Libro de la vida». Ángela de Foligno, laica franciscana del siglo XIII, canonizada por el Papa Francisco en el 2013. Su obra en dos grandes partes el *Memorial* y las *Instrucciones*, contiene el itinerario vital de la santa desde su conversión, en búsqueda amorosa de la humanidad de Cristo, su unión e identificación con Él. Describe una trayectoria marcada por la pobreza, el sufrimiento, la luz y el gozo, que sazaban su existencia. En torno a sí se formó un círculo de discípulos.

De modo semejante escribe santa Teresa de Ávila su «Libro de la vida» (o simplemente «La Vida»). Una especie de milagro en la comunicación, consistente en poner la belleza del lenguaje humano al servicio de la belleza del misterio vivido. Como dice un gran especialista en su teología, «era un fruto agónico por poner nombre a lo innumerable, puente trabajosamente construido hacia la luz». El libro de su vida, venía a ser el libro de la vida, es decir, el libro en el que se describe el camino hacia la plenitud de amor en Jesucristo.

Es muy importante descubrir la semejanza de los caminos de ambas mujeres, pues da idea de la constante «gramática» de Dios, de su modo de obrar en cada uno y en la historia.

El resultado de la escritura siempre es original; no hay una vida exactamente igual a otra. Pero la gramática de Dios, podemos decir, el modo como escribe el Espíritu Santo en nuestra página en blanco, obedece a unas constantes esenciales, que se repiten. No es de extrañar, ya que proceden del modelo de toda vida cristiana, que fue Jesús de Nazaret... Jesucristo es el Verbo-Camino-Verdad-Vida: no tenemos que hacer otra cosa que vivirlo a Él. El Espíritu Santo es el Espíritu de Cristo y su lenguaje es el mismo, en Él y en nosotros. Más aún: en nosotros solo es de Dios lo que podría ser de Jesucristo.

Así pues, señalamos algunas de las constantes de la gramática de Dios:

- Siempre pide creer en Jesucristo y amarlo absolutamente. El trato de amor directo con Él nunca deja de ser el centro, donde anidan y viven otros amores.
- Siempre trata en comunión de hermanos, nunca en solitario.
- Siempre llama a integrar el sufrimiento como elemento fundamental vinculado al amor.
- Siempre sigue los caminos de pobreza, la que radica en el corazón, y es manifestada en signos externos.
- Siempre desencadena una irradiación de alegría y de amor humano a su alrededor.
- Siempre huye de la medias tintas y busca las opciones radicales y profundas.
- Siempre saca de la postración mediante el perdón y la esperanza.

Y otras muchas constantes de su gramática... ¿Qué puede impedir que cada uno de nosotros escribamos nuestro propio «Libro de la vida»? Es más, ¿no será una obligación escribirlo, aunque solo sea con hechos y palabras?

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

La Catedral de Sant Llorenç, també reprèn les celebracions

FOTO: JOAN LORENZO

La primera eucaristia post-confinament a la **Catedral-Parròquia de Sant Llorenç** va tenir lloc el dissabte 23 de maig, amb una seixantena de persones. L'endemà van ser un centenar i en tot moment amb un bon funcionament gràcies als voluntaris que orientaven en les noves cir-

cumstàncies i mesures de prevenció.

Començava així una setmana especial per a l'església-mare de la diòcesi, perquè dimarts passat, dia 26 maig, és l'aniversari de la seva dedicació. El temple parroquial es va construir després de la destrucció de la guerra civil i

es va dedicar i inaugurar el 26 de maig de 1946, per tant, ara fa 74 anys. Com altres anys, l'eucaristia d'aquell dia a les 20 h va ser presidida pel bisbe Agustí i concelebrada per Mn. Josep Maria Domingo, encarregat de la Catedral i vicari general; Mn. Pere Milà, vicari episcopal del Penedès-Anoia-Garraf; Mn. Joan Pere Pulido, secretari general; i el diaca de la parròquia, Mn. Jaume Sedó.

Avui, Pentecosta, culminació del temps pasqual, també el bisbe Agustí presideix l'única celebració del dia, a les 12 h.

Demà, com cada dilluns de Pasqua Granada, és l'Aplec de la Salut. Donat que no es pot anar a l'ermita per celebrar la festa popular, tindrà lloc una missa i un record a l'Aplec a la mateixa Catedral, a les 12 h.

Vida de les delegacions... online

Portem una setmana en què tota la diòcesi es troba simultàniament en la fase 1 de la desescalada. Això significa un alleujament de les mesures restrictives, però encara convivim força en el dia a dia entre les relacions presencials, amb les degudes prevencions, i les relacions online. També les delegacions diocesanes s'adapten en aquestes circumstàncies. Heus ací un parell d'exemples:

Ensenyament. El dissabte 23 de maig va tenir lloc, virtualment, una trobada de formació per a docents, dins el cicle que durant el curs s'ha vingut realitzant trimestralment sobre la temàtica «**La presència religiosa en l'art figuratiu contemporani a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat**». En aquesta darrera sessió del curs, els professors Rosa M.

Armelles i Javier Clemente van comentar l'obra present a la nostra diòcesi del pintor santfeliuenc Joan Torras i Viver. També va intervenir el bisbe Agustí, que va conduir el moment de la pregària i va adreçar unes paraules d'esperança i encoratjament als mestres i profes-

sors participants des de 29 punts de connexió diferents.

Família i Vida. L'equip de la Delegació al complet, format per quatre matrimonis, amb el consiliari, Mn. Juan Antonio Vargas, es reunirà telemàticament el proper 1 de juny a les 12 h. Serà l'ocasió de treballar diverses qüestions relatives al temari de formació per a promesos «Juntos en camino» i al Congrés de Laics del passat mes de febrer, entre altres aspectes.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Demanem la gràcia de cultivar en nosaltres mateixos el desig de Crist, font d'aigua viva, l'únic que pot satisfer la set de vida d'amor que portem en el cor» (15 de març).

@Pontifex: «“Convertiu-vos”, és a dir “canviu de vida” (Mt 4,17), perquè ha començat una nova forma de viure: s'ha acabat el temps de viure per a un mateix; ha començat el temps de viure amb Déu i per a Déu, amb els al-

tres i per als altres, amb amor i per amor» (17 de març).

@Pontifex: «La misericòrdia de Déu és el nostre alliberament i la nostra felicitat. Necessitem perdonar, perquè necessitem ser perdonats» (20 de març).

@Pontifex: «El Déu de la tendresa ens guarirà de les moltes ferides de la vida i de tantes coses lletges que hem fet. Tornar a Déu és tornar a l'abraçada del Pare» (21 de març).

Vers una renovada Pentecosta

La celebració del dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar, que coincideix cada any amb la solemnitat de Pentecosta, enguany se situa inevitablement en dues coordenades:

- En continuïtat amb el **Congrés de Laics «Pueblo de Dios en salida»**, amb una crida a viure com a Església una renovada Pentecosta.
- En el context encara viu de la pandèmia de la Covid-19, que ens ha fet viure una Quaresma, una Setmana Santa i un temps pasqual absolutament especials, que litúrgicament culminen avui amb el do de l'Esperit Sant que ens convida a confiar en la promesa de Jesús, d'estar al nostre costat fins a la fi del món.

L'esdeveniment del Congrès de Laics en realitat ha estat i és un procés, amb una fase precongrés, marcada per la sinodalitat i el discerniment a totes les diòcesis de l'Estat; el moment central del congrés, del 14 al 16 de febrer al Palacio de Cristal de la Casa de Campo de Madrid, al qual van participar 2.000 congressistes, entre els quals 13 persones de la nostra diòcesi; una fase postcongrés, que és en la qual ens trobem ara.

La **ponència final del congrés** va exposar les conclusions recollides en els quatre itineraris treballats: primer anunci, acompanyament, processos formatius i presència en la vida pública. Aquestes són les fites a desenvolupar en els propers anys en la pastoral amb el laïcat, des de les **Delegacions d'Apostolat Seglar**, els moviments i associacions.

En sintonia amb tot això, hi havia diversos projectes en marxa a la diòcesi, com ara el recés de Quaresma previst per al 21 de març, o la trobada de grups de laics com a acollida de l'experiència del congrés, programada per al 6 de juny.

Tot ha saltat, en arribar l'altra coordenada, la de la pandèmia. Per sort, el coronavirus no afecta la condició de cada membre del Poble de Déu, en virtut del baptisme rebut: som deixebles missioners (cf. Mt 28,19). Tot cristià és missioner, en la mesura que s'ha trobat amb l'amor de Déu en Crist Jesús; per això, com explica el papa Francesc, ja no diem que som

«deixebles» i «missioners», sinó que som sempre «deixebles missioners» (cf. *Evangelii Gaudium* n. 120).

Així doncs, el camí del postcongrés continua obert i depèn de tots els membres del Poble de Déu. Ens necessitem mútuament per ser Església en sortida que anuncia el goig de l'Evangelí, enmig del dolor i les ferides de la pandèmia. No perdem la capacitat de seguir somiant junts: hem començat un procés de discerniment sinodal, que seguirem sempre sota el guiatge de l'Esperit Sant. Perquè podem caminar vers una renovada Pentecosta, si, com a Església, vivint en comunió, ens posem mans a l'obra en la missió evangelitzadora des del primer anunci, creant una cultura de l'acompanyament, fomentant la formació del laïcat i fent-nos presents en la vida pública per compartir la nostra esperança i oferir la nostra fe.

Teresa Planes, participant al Congrès de Laics, dona el seu testimoni

Fer realitat el somni de Déu

L'estiu passat vam participar a la trobada de l'Acció Catòlica General, que es va celebrar a Àvila, sota el títol «**Haciendo realidad el sueño de Dios**». La trobada va durar 4 dies en els que vam participar de múltiples activitats que ens animaven a implicar-nos més en fer realitat aquest somni de Déu.

Però... què vam anar a fer a Àvila? Tots tres som del Prat de Llobregat: l'Alberto és el responsable del Centre d'Esplai; el Pau a més d'acompanyar un dels grups de joves, forma part de l'equip del SantfeliuJove, i el Carles, a més de prevere al Prat, és el delegat diocesà de pastoral juvenil. Anàvem a Àvila a escoltar, a conèixer, a riure, a aprendre, amb l'**Acció Catòlica General**, portant al cap i al

cor, les nostres realitats parroquials i diocesanes, per veure si aquelles 4 notes pròpies de l'ACG (protagonisme del laïcat, organitzat, vinculat al bisbe, per a la missió), poden ser unes bones pistes per anar avançant en la nostra pastoral juvenil.

Va ser un espai per compartir experiències, conèixer persones com nosaltres d'altres diòcesis i descobrir aquesta proposta de l'Acció Catòlica. El principal fruit d'aquesta experiència serà el de discernir i disposar-nos per a esdevenir col·laboradors en fer realitat el somni de Déu. Sabem però que no podem fer-ho sols, ho hem d'anar compartint, per a que aquesta realitat sigui coneguda i acollida per molts.

Alberto Hernández, Carles Muñoz i Pau Montané

Aprofundim la Paraula el dia de Pentecosta

L'equip del **Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral** ha començat a fer unes fitxes que serveixen per meditar i reflexionar amb més profunditat la Paraula de Déu. Aquest primer lliurament correspon al dia de la Pentecosta. Són tres fitxes, una per a cada lectura d'aquest diumenge.

Estan pensades per treballar-les a nivell personal, en família o en grup: si es pot presencial, o sinó per WhatsApp, plataforma digital,

o qualsevol dels mitjans que emprem per comunicar-nos en aquest temps que vivim. **Les trobareu al web del Bisbat de Sant Feliu, a l'apartat de recursos del Secretariat.**

L'equip que les ha preparat agraeix tots els comentaris, tant de reflexió com suggeriments, que els pugueu fer arribar, per tal de millorar les properes fitxes, que seran sobre les cartes del Nou Testament. Adreceu-vos a: animaciobiblica@bisbatsantfeliu.cat

AGENDA

Jornada Pro Orantibus.

Diumenge 7 de juny, solemnitat de la Santíssima Trinitat, celebrem la Jornada Pro Orantibus, en la qual preguem per aquelles persones que, vivint en la vida contemplativa, preguen per nosaltres i pel món. El lema d'enguany és «Amb Maria, al cor de l'Església».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

2. ■ Dimarts [2Pe 3,12-15a.17-18 / Sl 89 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, màrtirs romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, màrtirs.

3. ■ Dimecres [2Tm 1,1-3.6-12 / Sl 122 / Mc 12,18-27]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.

4. □ Dijous [Gn 22,9-18 (o bé: He 10,4-10) / Sl 39 / Mt 26,36-42]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Divendres [2Tm 3,10-17 / Sl 118 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.; sant Sanç (Sancho), noi i mr. a Còrdova.

6. ■ Dissabte [2Tm 4,1-8 / Sl 70 / Mc 12,38-44]. Sant Feliu de Llobregat:

beat Josep M. Peris i Polo (1889-1936), nat a Cincorres (bisbat de Tortosa), prevere i màrtir, rector del Seminari de Barcelona; sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fundador dels premonstratencs (Opraem, 1120); sant Marcel·lí Champagnat, prevere, fundador dels Gns. maristes (FSM, 1817).

7. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat, (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 34,4b-6.8-9 / Sl: Dn 52a-56 / 2C 13,11-13 / Jo 3,16-18]. Sant Robert, abat cistercenc; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

Diumenge de Pentecosta (A)

COMENTARI

Rebeu l'Esperit Sant

Celebrem avui un dels dies més importants de tot l'any: la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols: *Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.* Ara comença ja la predicació de l'evangeli, sempre amb la força de l'Esperit. El resultat és que *tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.* Hi ha persones de molts llocs diferents (el text ho subratlla) però tots entenen la Bona Nova de l'evangeli perquè és l'Esperit qui fa entendre el missatge de Jesús: ell és el veritable Mestre, el veritable predicador de la Veritat. La diversitat queda assumida en la unitat, gràcies a l'Esperit. A Babel, tothom parlava la mateixa llengua i no s'enteni; aquí tots parlen llengües diferents i s'entenen perquè estan units per l'Esperit. És el que dirà Pau: *Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol, són diversos els serveis, els miracles... però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres.* I encara dirà: *Hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos.* I és l'Esperit el que fa possible el perdó dels pecats: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats.* Tot a l'Església és obra de l'Esperit. El mateix Pau diu: *Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor, si no és per un do de l'Esperit Sant.* Batejar, consagrar el pa i el vi, perdonar pecats: tot és obra de l'Esperit. Tot el bé que puguem fer és obra de l'Esperit. Nosaltres només som col·laboradors, però qui actua, qui dona fruit, qui fa eficaç l'acció de Déu en nosaltres és l'Esperit. I com només hi ha un Esperit hi ha d'haver unitat entre tots els creients, una unitat que ha de portar a l'amor. Si ens deixem guiar per l'Esperit tots els cristians, de la confessió que siguem, hem de viure en la unitat i en l'amor entre nosaltres i amb tots els homes.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, / Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, / expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, / reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegrí el Senyor contemplant / el que ha fet, que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que sopla fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frígia y Panfília, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».